

ZET DE HOND OP EEN WOLVENDIEET

- De hond is een carnivoor en kan lang zonder eten.

De hond stamt af van de wolf, een jager die soms dagenlang moet vasten maar ook periodes van eten in overvloed kent. Petfood-fabrikanten moeten rekening houden met dit 'oude dieet' van de wolf, stelt diervoedingsonderzoeker Guido Bosch.

Jarenlang werd aangenomen dat onze trouwe viervoeter een omnivoor (alleseter) was. Dat baseerden onderzoekers op verschillen in de stofwisseling met de kat, een echte vleeseter. Guido Bosch, onderzoeker bij de leerstoelgroep Diervoeding, geeft nu een alternatieve verklaring voor dit verschil tussen hond en kat in het *British Journal of Nutrition*.

Hij deed literatuuronderzoek naar het dieet en de leefwijze van wolven en concludeert dat ze ook carnivoren waren. Belangrijk verschil met wilde katten is dat wolven van grote prooidieren leven. Dat betekent een afwisseling tussen overvloed en schaarste in voedsel. Ze hebben daarom een flexibele stofwisseling die zich hierop in-

stelt. Die aanpassingen aan 'alles of niets' bezit de hedendaagse hond nog steeds, aldus Bosch. Het terugschreeven van de afbraak van aminozuren is functioneel voor het overleven van periodes van schaarste. Honden kunnen dan ook heel goed zonder eten. Zo is er in 1912 een studie gepubliceerd waarin een hond 117 dagen zonder eten heeft overleefd en zijn er verhalen van honden die 30 dagen lang in een auto zaten opgesloten en dat hebben overleefd.

Bosch adviseert niet om de hond dan maar dagenlang geen eten te geven, want dat is dierenkwelling. Wel stelt hij vast dat bijna de helft van onze honden te zwaar is. Die moeten op rantsoen. 'Overgewicht is een van de grootste welzijnsproblemen van onze honden en katten.' De voorkeur van honden voor vetrijk eten stamt mogelijk uit de 'alles of niets' leefwijze.

Tijdens de domesticatie van de wolf, tussen de 17.000 en 13.000 jaar geleden, gingen de wolven het afval dat achterbleef bij menselijke nederzettingen eten. Ze pasten hun menu aan en gingen beter zetmeel verteren. Ze veranderden van jagers in een soort scharrelwolven,

stelt Bosch. Uit die periode stamt mogelijk ook de vreemde gewoonte van honden dat ze poep eten. 'In de prehistorie was menselijke poep mogelijk een belangrijke eiwitbron voor de wolf.'

De makers van hondenvoer kunnen meer rekening houden met het oude dieet van de wolf. Op dit moment bevat het hondenvoer vaak plantaardige vezels die de

groei van bepaalde darmmicroben stimuleren. Een alternatief is om de hond dierlijke 'vezels' (botten, kraakbeen, pezen en haren) te geven. Daarmee boots je een deel van het wolvenmaal na. Of een wolvenmaaltijd goed is voor de gezondheid van de hond, zou je moeten uitzoeken, vindt Bosch. Hij pleit voor een langjarig voedingsonderzoek onder honden. **AS**